

Længere; de erkjende denne Ordning's Fortrin, og de erkjende, at denne Ordning kan gennemføres saaledes, at den i væsentlig Grad kan lette den hurtige Betjening, især naar den frigjøres for forskjellige Omstændigheder. For Næsten vil jeg sige, at naar den ærede Trafikminister vil til at lave ved Hjælp af sit provisoriske Jernbaneraad nye Jærtpplaner og Skjøreplaner, forekommer det mig, at han ogsaa skulde tage sin Postchef med i Overveielserne, for at der fra Postvæsenets Side paa første Haand kunde gøres de fornødne postalfke Indvendinger mod de pludselige Forandringer, som man ellers fra Jernbanernes Side helt egenmægtig gennemføre uden fjerneste Hensyn — saavidt mig bekendt — til selve Postvæsenet. Det undrer mig, at der ikke ex officio i det provisoriske Jernbaneraad sidder Delegerede fra Postvæsenets Overbestyrelse, for at disse Hensyn kunde blive tagne. Jeg haaber imidlertid, at disse Former for Jernbanernes Styrelse kun ere forbigaaende, og at man kommer ind paa en anden Ordning, saa at man faar en Trafikminister med 2 Departementsdirektører; de blive da nødte til at overveie hver for sig de Foranstaltninger som kunne træffes i deres Egenes velforstaaede Interesse og til Publikums Gavn. I disse Betragtninger indholdes mine Motiver til, at jeg følger det høitærede Flertal i Afstemningen med Bished om, at man vil gjøre sig lidt Umage for, med Bibeholdelse af Principerne, at komme til Forstaaelse i denne Sag, som utvivlsomt ikke ligger Udvalget mindre paa Hjerte end Ministeren.

Nyholm: Jeg havde egentlig slet ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, men vilde have overladt det alene til Udvalgets Ordfører. Efter at imidlertid den ærede Minister saavel ved forrige Behandling som denne Gang direkte har henvendt sig til mig, idet han yttrede, at jeg havde udtalt Ønsket om, at vi, paa Grund af den Smødefommen, der i Virkeligheden var viist fra Ministeren, skulde komme til et Resultat, og to Gange bebrejdede mig, at der derefter ikke var viist den mindste Smødefommen fra Udvalget, maa jeg tillade mig at sige et Par Ord. At Utal er Verdens Søn, det har viist sig her som overalt. Vi have viist den høitærede Minister at den Smødefommen, som kan forlanges med Hensyn til dette Lovforslag. Vi ere efter lang Tids ihærdigt Arbejde i Udvalget naaet til et Kompromis mellem Ventrefertallet og Svære og have faaet Lønningsfastsættelse saa gode, at det vil være vanskeligt for den ærede Mini-

ster nogenstunde at faae dem bedre. Dette Kompromis have vi staaet fast paa naaget den Opposition, der fra enkelte Sider har været rettet mod os. Jeg tror at se et Bæviis for, at vore Lønninger ere ret respektable i, at den høitærede Ministers Venner i Udvalget enstemmig ere gaaede med til alle disse Lønninger. Naar der nu rettes Bebrejdelse mod os, maa det derfor være mod hele Udvalget, saavel mod den ærede Ministers Venner som mod Oppositionen. Vi have ment, det var det Retteste, at Postvæsenet, kom til at staa som en selvstændig Institution under Ministeren, og jeg tror, at vi deri have alle dygtige Postautoriteters Anskuelse for os. Jeg tror, at hele den postale Verden vil være enig med os i, at det er rigtigt, at Postvæsenet kommer til at staa som en selvstændig Institution under Ministeren. Det er det, vi ere gaaede ud fra, og for at lette den høitærede Minister dette, gif Udvalgets flertal forrige Gang ind paa at give Ministeren et Sekretariat for at afhjælpe mulige Mangler, opstaaende ved Oprettelsen af denne lærlige og selvstændige Institution. Efter hvad den høitærede Minister nu har udtalt saavel forrige Gang, under Behandlingen her i Salen som i Udvalget, nemlig, at dette Sekretariat ikke tiltalte ham, have vi atter viist den høitærede Minister Smødefommen ved fra vor Side at tage det ud af Lovforslaget og stille et Forslag her, som den høitærede Minister selv siger, gaar ud paa, at der bliver et Postdepartement, som han kan bruge. Jeg vil altsaa tillade mig at spørge: Er det ikke en Smødefommen mod Ministeren, naar vi stille et Forslag, om hvilket den høitærede Minister selv siger, at han kan bruge det som Departement? Altsaa vi have stillet det, som Ministeren ønsker det, vi have taget Hensyn til hans Ønsker og Udtalelser om, at Sekretariatet brød han sig ikke om. Da den høitærede Minister nu bestemt har udtalt saavel i Udvalget som her, at han ikke paa nogen Maade vil gaa ind paa Postvæsenets Lønningslov i det Hele, som den foreligger, vil jeg spørge: Hvorledes skulde vi saa i Udvalget give os til at rokke ved et Kompromis for mulig at komme Ministeren nærmere paa enkelte Lønningsposter? Det vil den høitærede Minister vistnok indrømme, at naar vi ere saa langt fra hinanden, at der ikke er Udset sig til at faae denne Lov igjennem under den nuværende Minister, vilde det være urigtigt af os at røre ved et Kompromis, som den høitærede Minister jo veed i det Hele er vanskeligt at røre ved. Jeg skal slutte med at sige til den høitærede Minister,